

Huszadik szám

Szépen sorakoznak könyvespolcomon a Zempléni Múzsza számai. Remélhetően sokan vannak ezzel így nemcsak Zemplénben, de az országban másutt is. Hiszen az eddig megjelent húsz lapszám – közel 80 ív – immár több kötetnyit tesz ki. Kitűnő tanulmányok, szép versek és novellák, a zempléni tájhaza kiadványait és kiállításait méltató cikkek. Ha végigtekintek a művészportré sorozat névsorán, bizony nem akármilyen szellemi arcképcsarnok tűnik fel a Zempléni Múzsza ötletét adó Czinke Ferencről a most bemutatott Makovecz Imréig.

Mondják, ha egy folyóirat túléli a második évét, akkor felnőttkorba léphet. S most már több mint öt esztendeje annak, hogy az első számunk – 2001 márciusában – az olvasók kezébe került. Bízást mondhatjuk tehát, hogy Zemplén egyetlen kulturális, tudományos folyóirata megerősödött. A rendszeresen megjelenő évi négy szám és az országos terjesztés rangos periodikává tették. Mind tartalmi értékei, mind megjelenési formája számos elismerő kritikát kapott.

A lap megjelentetésére az eltelt időben közel 15 millió forintot fordítottunk, nagyrészt a Nemzeti Kulturális Alapprogram és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma támogatásával. Nem volt elhanyagolható a szponzoráció sem. Az, hogy kinek hány órányi munkája van mindebben, aligha számolható össze, és valószínűleg a szervezéssel, terjesztéssel kapcsolatban megtett kilométerek száma sem.

Persze mindezek csak számok, tények. Valaminek a hordozói. Egy szemléletnek, egy minőségnek. Mindannak a kulturális értéktömegnek, amelyet a történelmi Zemplén nemcsak a nevében jelent. Keretei az évszázados hagyományoknak és a ma itt élő vagy ide kötődő, gondolkodó emberek világának.

A lap látásmódja, szellemisége, apró letéteményesként bár, de része a mai magyar kultúrának. A megjelent írások sokszínűsége, a laphoz kötődő mind számosabb publikáló értelmiségi bizonyítja, hogy az eltelt idő valamiféle szellemi műhellyé formálta a Zempléni Múzsát. Olyan fórummá, ahol tartalmas gondolatok és a térség iránti elkötelezettség találkozik az író ember szívében, függetlenül az írás tartalmától. A témák változatosságát ez a gondolat köti össze egy füzérré a lap keretei között.

Ezért dolgozik együtt a szerkesztőség maroknyi csapata immár öt esztendeje. Ezért akad a kiadó alapítvány mindig támogatókra az egyre sokasodó – a kultúrát különösen sújtó – anyagi nehézségek ellenére.

Kicsit ünnepélyesen köszöntjük hűségese olvasóinkat a 20. lapszám megjelenése alkalmából. Kérjük, hogy forgassák a következő húsz számot is ugyanolyan bizalommal, mint ahogy ezt eddig tették.

*Bordás István
lapigazgató*